

Poselství ke Světovému dni divadla pro děti a mládež 20. března 2023

Světový den divadla pro děti a mládež se slaví jako výraz podpory dětí a mládeže a uznání jejich práv na umělecké a kulturní obohacení zejména prostřednictvím divadelní kultury. Jde o celosvětovou akci vyzdvihující významnou úlohu, kterou může divadlo sehrávat v životech svých mladých diváků a tvůrců. Na celém světě se na počest Světového dne divadla pro děti a mládež konají slavnosti, festivaly a představení organizované pro děti a mládež a dětmi a mládeží. Světový den divadla pro děti a mládež se slaví od roku 2001. V současné době se v jednom týdnu propojuje společně se Světovým dnem divadla (27. března) a Světovým dnem loutkářství (21. března).

Vemte děti do divadla NEBO vemte divadlo k dětem!

**Take a child to the
Theatre
March 20**

So they can see, hear, feel,
think and imagine.

Sue Giles, prezidentka ASSITEJ International, Mezinárodní asociace divadel pro děti a mládež

20. března 2023 vzdáváme hold umělcům, bez nichž by divadlo pro mladé publikum neexistovalo; těm, kteří po celém světě ovlivňují životy dětí a mají pro ně hluboké porozumění. K divadlu pro mladé publikum přistupujeme jinak než k divadlu pro dospělé, protože k dětem a mládeži přistupujeme s respektem jako k náročným divákům a aktivním účastníkům kulturního života, kteří mají nárok na umělecké prožitky a svobodu projevu. Pokud mladí lidé dostanou prostor a místo pro svou imaginaci, je to základ, z něhož roste jejich odolnost a sebedůvěra.

Jedním z hlavních cílů ASSITEJ International je sdružovat divadelníky z celého světa a umožnit dětským divákům zažít to, co divadlo nabízí – vyjádření emocí, ztvárnění duchovních věcí a orientaci ve složitém světě. Musíme být proto otevření rozmanitosti uměleckých projevů, které nabízí naše celosvětová síť, a oslavovat novátorské přístupy, které vycházejí z omezení, výzev a specifických kontextů.

Není vždy možné, abychom děti vzali do divadla, protože to jednoduše nejde kvůli fyzickým, ekonomickým, geografickým nebo sociálním překážkám. Ale pokaždé, kdy se naše celosvětová komunita setká, aby ať již online nebo osobně diskutovala a vyměňovala si informace, vždy si intenzivně uvědomujeme, kolika různými způsoby umělci zprostředkovávají divadlo dětským divákům. Je skvělé sdílet obrovské množství příkladů z divadelního světa, kdy se divadlo vydává za dětmi a mládeží do škol, školek, dětských skupin, na ulice, do komunitních center, nemocnic, sportovišť, věznic, domovů, do veřejného prostoru, do počítačů, telefonů nebo rádií.

Díky celosvětovému propojení online máme možnost sledovat a poslouchat neuvěřitelné příběhy o různých zápasech a projevech odhodlání, a obdivovat tak různé formy, které naše tvůrčí společenství využívá k lepšímu zacílení na potřeby našeho publika a umožnění snadnějšího přístupu k divadlu.

Divadlo dokáže měnit svět: pomocí mezilidských kontaktů, šíření myšlenek, sdílení naděje a radosti. Bez ohledu na to, zda se to děje v divadelní budově či v postranní uličce, může lidem společný prožitek zázraku, sdíleného okamžiku nebo poutavého rituálu změnit den nebo dokonce i život, třeba jen dočasně. Díky divadlu a scénickému umění poznáváme, co nás spojuje, a rozšiřujeme si tak naše obzory.

U příležitosti Světového dne divadla pro děti a mládež vyzývám nás všechny, kdo pracujeme v tomto sektoru, abychom vyhledávali mladé diváky, které neznáme a se kterými jsme se ještě nesetkali. Ne vždy je možné se do divadla dostat, a je proto na nás, odbornících, abychom umožnili přístup k divadlu kdekoli a jakýmikoli způsoby. Je nezbytně nutné, abychom se za všech okolností a pomocí všech možných postupů snažili překlenout propast mezi realitou a fantazií a umožnit dětem a mládeži na celém světě, aby se mohly rozvíjet.

Vzkazy od ukrajinských a iránských dětí ke Světovému dni divadla pro děti a mládež 2023

Zdá se, že se po pandemii vrací vše do normálu, ale existuje mnoho lidí – a obzvláště dětí – které stále trpí válkou a sociálními nepokoji. Je důležité, abychom věnovali pozornost jejich hlasům a ocenili, jak moc mají rádi divadlo a umění navzdory okolnostem, v nichž žijí.

Zde je několik poselství od dětí z Ukrajiny a Íránu.

Obě ukrajinské děti pocházejí z Černihivu, ale jedno z nich se aktuálně nachází v Polsku.

Jméno iránské dívky je z bezpečnostních důvodů změněno.

Faina Shyrokora (Černihiv, Ukrajina, 9 let).

Divadlo bylo vždy součástí mého života. Moje máma je herečka. Před únorem (24. února 2022 – začátek ruské invaze) pracovala v divadle v Černihivu. Vyrostla jsem v divadle a od malička jsem v něm trávila hodně času. Také jsem se často chodila dívat na představení v jiných divadlech.

Divadlo je v podstatě moje dětství plné krásných barevných kostýmů, scénografie a mnoha zajímavých příběhů. Dokonce jsem dostala i malou roli v inscenaci s mojí maminkou.

Také jsem v Černihivu ještě před válkou chodila do divadelního kroužku, kde jsme připravovali naši první velkou inscenaci – pohádku „Paní Mrazíková“. Hrála jsem v ní hlavní roli nevlastní sestry. Ale naše dílo jsme nemohli kvůli válce dokončit.

Mám moc ráda divadlo, protože se díky němu můžu dostat do pohádky i ve skutečném životě. V divadelním kroužku jsem herečka a můžu být kýmkoli, například postavou z pohádky.

Myslím, že divadlo je důležité. V divadle se můžete smát i plakat. Někdy vás představení může rozesmutnit a někdy vás přinutí přemýšlet o důležitých věcech. V divadle si můžete splnit sny.

Mariia Drozdova (Černihiv, Ukrajina, 11 let)

Divadlo mám moc ráda. Ráda se dívám na představení a ráda v nich i hraju. Líbí se mi, jak se mohou lidé vtělit do různých rolí pomocí emocí, gest, mimiky a dalších hereckých prostředků.

V Černihivu jsem chodila do divadelního kroužku už několik let před válkou. S ostatními dětmi jsme hráli, vyráběli kulisy a navrhovali scénu. Takže jsme si vlastně všechno vytvářeli sami. Nazkoušeli jsme mnoho inscenací, ve kterých jsem hrála různé role. V *Modrém ptákově* jsem hrála spolu s mladším bratrem. Byla to zábava!

Měla jsem hrát dvě naprosto rozdílné role (Draka a Lupiče) v inscenaci, kterou jsme připravovali. Jmenovalo se *Příběh o rytíři, který neměl koně*. Moc jsem se těšila! Bohužel jsme ale neměli možnost ji uvést, protože začala válka. Tak se teď v divadelním kroužku nescházíme. Moc mi to chybí.

To, co mám na divadle nejradši, je proměna. Herci používají svůj hlas a pohyby a stávají se někým jiným. Moc mě baví být herečkou a hrát poprvé v nové inscenaci. Zbožňuju vybírání a vyrábění kostýmů.

Věřím, že divadlo je i dnes silné. Vytváří novou realitu, do které se lidé mohou dostat. Někdy to pro ně znamená relaxaci. Ale častěji je divadlo donutí zamyslet se nad důležitými problémy.

Nika Rousta (Teherán, Írán, 14 let)

Jako teenagerka, která aktuálně žije v Íránu, si bez divadla moc radosti neužiju. Naše země je ve specifické situaci, a i když nám je jen 12-19 let, očekává se, že se budeme chovat jako dospělí. A když se tak chováme, tak nám dospělí vyčtou, že jsme na určité věci příliš mladí.

Dospělí nás mohou považovat za nezdořáky, ale když něco není podle našich představ, tak se to pokusíme změnit – přesně tak, jako se to nyní děje v Íránu. Bojujeme za naši svobodu, ale zároveň se snažíme být dobrými sourozenci, hodnými dětmi, přáteli a lidmi. A to, co nás drží při životě, je možnost se na něco dívat. Třeba na divadlo, kde máme hned pocit, že jsme milováni, chápáni a uznáváni.

Myslím si, že film a divadlo, díky němuž máme pocit, že nám ostatní rozumí, je dobrým lékem a cestou, jak uniknout z reality.

Ačkoliv jsou divadla nyní zavřená, je zábavné se dívat na internetu na stará představení. Divadlo je důležitým uměleckým projevem a výborným nástrojem, jak vyjádřit city.

Moc mi chybí doba, kdy jsme s rodinou a přáteli chodili do divadla. Doufám, že se vše zlepší a zase bude vše normální. Rozumím tomu, proč umělci nyní nehrají.

Od divadelníků, kteří se věnují práci s teenagery, očekáváme, že chápou to, že nejsme ani dospělí, ani děti. Bojujeme za svá práva a procházíme si těžkým obdobím. Mějte pro nás tedy pochopení a mějte nás rádi.